II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιουλίου 1983

που αφορά δύο καθεστώτα ενίσχυσης υπέρ του τομέα κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης στη Γαλλία μέσω επιβαρύνσεων φορολογικού χαρακτήρα

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(83/486/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού έταξε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93, στους ενδιαφερόμενους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας:

I

ότι στις 13 Ιανουαρίου 1983, η γαλλική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή δύο διατάγματα που τροποποιούν και παρατείνουν για την περίοδο 1983-1985 τα δύο καθεστώτα ενίσχυσης που ισχύουν στη Γαλλία, το ένα υπέρ της κλωστοϋφαντουργίας και το άλλο υπέρ της βιομηχανίας ειδών ένδυσης, τα οποία χρηματοδοτούνται από επιβαρύνσεις φορολογικού χαρακτήρα που εισπράττονται σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν για το φόρο προστιθέμενης αξίας επί των πωλήσεων στη Γαλλία των προϊόντων κλωστοϋφαντουργίας και των ειδών ένδυσης·

ότι με τα διατάγματα αριθ. 82/1242 και αριθ. 82/1243, που δημοσιεύθηκαν στην *Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας* αριθ. 10 της 13ης Ιανουαρίου 1983, τα δύο εν λόγω καθεστώτα ενίσχυσης άρχισαν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 1983· ότι, ως εκ τούτου, η γαλλική κυβέρνηση δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3·

ότι με τα διατάγματα παρατείνονται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1985 τα καθεστώτα ενίσχυσης που επιτρέπουν τη χορήγηση στη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης ετήσιου ύψους 240 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων περίπου· ότι 40 % περίπου του ποσού αυτού προορίζεται για συλλογικές ερευνητικές ενέργειες που πραγματοποιούνται κυρίως από τεχνικά ινστιτούτα στους διάφορους τομείς·

ότι το υπόλοιπο ποσό των εσόδων από τις επιβαρύνσεις φορολογικού χαρακτήρα προορίζεται για μεμονωμένες ενέργειες ενίσχυσης στις επιχειρήσεις κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης· ότι οι ενισχύσεις αυτές περιλαμβάνουν τη χορήγηση επιδοτήσεων που ανέρχονται σε 10 έως 15 % των επενδύσεων εκσυγχρονισμού και ανακαίνισης· ότι, τα εν λόγω καθεστώτα ισχύουν —μετά από διαδοχικές παρατάσεις και τροποποιήσεις— από το 1965 και 1969 αντίστοιχα·

ότι σε ό,τι αφορά τις συλλογικές ερευνητικές ενέργειες η Επιτροπή δεν έχει αντιρρήσεις ως προς την υποστήριξη που παρέχεται στις ενέργειες αυτές εφόσον εντάσσονται στο πλαίσιο ενεργειών που πραγματοποιούνται σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι η Επιτροπή, αντίθετα, αφού έκρινε μετά από πρώτη εξέταση ότι τα εν λόγω καθεστώτα δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ· ότι, για το σκοπό αυτό, κάλεσε τη γαλλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της με επιστολή της 18ης Μαρτίου 1983·

II

ότι στην απάντηση της στις 31 Μαΐου 1983, η γαλλική κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι σημαντικό μέρος των ενισχύσεων προορίζεται για συλλογικές ερευνητικές ενέργειες και ότι η Επιτροπή διευκρίνισε ήδη, στην επιστολή της 18ης Μαρτίου 1983, ότι δεν σκοπεύει να αντιταχθεί στις ενέργειες αυτές εφόσον αφορούν την κατά τομείς έρευνα·

ότι, εξάλλου, η γαλλική κυβέρνηση στην απάντησή της θεωρεί ότι οι ενισχύσεις στις επενδύσεις για τον εκσυγχρονισμό, που χορηγούνται από το 1965 και το 1969 αφορούν εξαιρετικά προγράμματα, χωρίς όμως να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο εξαιρετικός αυτός χαρακτήρας, ενώ τα κείμενα των διαταγμάτων αναφέρουν μόνο το γενικό στόχο της ανακαίνισης των βιομηχανικών και εμπορικών διαρθρώσεων·

ότι, όπως προκύπτει εξάλλου από την απάντησή της, η γαλλική κυβέρνηση θεωρεί ότι η εφαρμογή του κριτηρίου της δυνατότητας επιλογής, που προέβαλε η Επιτροπή, πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο «λεπτομερέστερης ανάλυσης όσον αφορά τη βιομηχανική πολιτική στον τομέα κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης»·

ότι πιστεύει εξάλλου ότι, λόγω του χαμηλού ύψους των εν λόγω ενισχύσεων, το πρόβλημα σώρευσης με τα άλλα καθεστώτα που ισχύουν στη Γαλλία φαίνεται να μην έχει ιδιαίτερη σημασία·

ότι δύο κράτη μέλη καθώς και μια ομοσπονδία του τομέα δήλωσαν ότι συμμερίζονται την άποψη που εξέφρασε η Επιτροπή και τόνισαν τις ανησυχίες ως προς τα εν λόγω καθεστώτα ενισχύσεων·

III

ότι η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων σε μεμονωμένες επιχειρήσεις που πραγματοποιούν επενδύσεις εκσυγχρονισμού και ανακαίνισης συνιστά κατά τομείς ενίσχυση που μειώνει τις επιβαρύνσεις με τις οποίες κανονικά βαρύνονται· ότι είναι γνωστό ότι οι ενισχύσεις αυτές, στους κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες σε όλη την Κοινότητα και στους οποίους ο ανταγωνισμός μεταξύ κρατών μελών είναι ιδιαίτερα έντονος, είναι δυνατό να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και να νοθεύσουν ή να απειλήσουν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, ευνοώντας τις γαλλικές επιχειρήσεις ή την παραγωγή τους·

ότι το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ θεωρεί κατ' αρχήν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τις ενισχύσεις που πληρούν τα κριτήρια που ορίζει· ότι οι παρεκκλίσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, οι οποίες είναι οι μόνες σχετικές παρεκκλίσεις που θα ήταν δυνατόν να εφαρμοσθούν στη συγκεκριμένη περίπτωση, προσδιορίζουν τους στόχους των ενισχύσεων που χορηγούνται προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι μόνο προς το συμφέρον συγκεκριμένων τομέων της εθνικής οικονομίας· ότι οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά, όταν εξετάζεται κάθε πρόγραμμα περιφερειακών ή κατά τομέα ενισχύσεων ή κάθε μεμονωμένη περίπτωση εφαρμογής καθεστώτων γενικών ενισχύσεων και, ειδικότερα, ότι εφαρμόζονται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή είναι σε θέση να αποδείξει ότι, αν δεν χορηγηθεί η ενίσχυση, η δύναμη των μηχανισμών της αγοράς δεν είναι δυνατόν να επηρεάσει, από μόνη της, τις δικαιούχους επιχειρήσεις ώστε να υιοθετήσουν συμπεριφορά που να συμβάλλει στην υλοποίηση ενός από τους στόχους που αναφέρονται στις διατάξεις αυτές·

ότι η εφαρμογή των εν λόγω παρεκκλίσεων σε ενισχύσεις που δεν συνεπάγονται παρόμοιο αντιστάθμισμα ισοδυναμεί, λόγω της παροχής αδικαιολόγητων πλεονεκτημάτων σε ορισμένα Κράτη μέλη, με την άσκηση επιρροής επί των συναλλαγών μεταξύ των Κρατών μελών και με νόθευση του ανταγωνισμού, χωρίς αυτό να δικαιολογείται με κανένα τρόπο από το κοινοτικό συμφέρον·

ότι, όταν η Επιτροπή εφαρμόζει τις ανωτέρω αρχές κατά την εξέταση των καθεστώτων ενίσχυσης, πρέπει να έχει πεισθεί ότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις παρέχουν αντιστάθμισμα που δικαιολογεί τη χορήγηση της ενίσχυσης, υπό την έννοια ότι η ενίσχυση είναι απαραίτητη για την υλοποίηση ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ· ότι, όταν αυτό δεν αποδεικνύεται, είναι σαφές ότι η ενίσχυση δεν συμβάλλει στην πραγματοποίηση των στόχων των παρεκκλίσεων, αλλά ότι σκοπό έχει τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των εν λόγω επιχειρήσεων·

ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, το σύστημα ενίσχυσης δεν επιτρέπει να διαπιστωθεί η ύπαρξη παρόμοιου αντισταθμίσματος εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων·

ότι, στην πραγματικότητα, η γαλλική κυβέρνηση δεν κατόρθωσε να παράσχει, ούτε η Επιτροπή να διαπιστώσει την ύπαρξη λόγου ο οποίος να δικαιολογεί ότι οι εν λόγω ενισχύσεις πληρούν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης·

ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) και γ) του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με τις ενισχύσεις που προορισμό έχουν να προωθήσουν ή να διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων περιοχών, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το βιοτικό επίπεδο στη Γαλλία δεν είναι ασυνήθως χαμηλό και δεν επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια της παρέκκλισης που αναφέρεται στο στοιχείο α)· ότι, λόγω του πεδίου εφαρμογής τους που περιλαμβάνει όλες τις επιχειρήσεις συγκεκριμένου οικονομικού τομέα, οπουδήποτε και αν είναι εγκατεστημένες, τα εν λόγω καθεστώτα ενισχύσεων δεν αποσκοπούν στην ανάπτυξη περιοχών κατά την έννοια της παρέκκλισης που αναφέρεται στο στοιχείο γ)·

ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β) του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ, είναι φανερό ότι τα εν λόγω καθεστώτα δεν αποσκοπούν στην προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της γαλλικής οικονομίας· ότι, εξάλλου, σύμφωνα με τις διαθέσιμες κοινωνικοοικονομικές πληροφορίες για τη Γαλλία, κανένα στοιχείο δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι υπάρχει σοβαρή διαταραχή της οικονομίας της, όπως εκείνη που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β)·

ότι εξάλλου ενισχύσεις που καλύπτουν μέρος των εξόδων για τον εκσυγχρονισμό και την ανακαίνιση είναι δυνατόν να ευνοηθούν με την παρέκκλιση από το κατ' αρχήν ασυμβίβαστο των ενισχύσεων με την κοινή αγορά μόνον εάν, δεδομένων των λεπτομερειών εφαρμογής και των κριτηρίων που λήφθηκαν υπόψη για τη χορήγηση των ενισχύσεων, η Επιτροπή είναι σε θέση να διαπιστώσει την ύπαρξη αντισταθμίσεως εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων, με την έννοια ότι η χορήγηση των ενισχύσεων συνδέεται ενδεχομένως με ιδιαίτερη προσπάθεια εκ μέρους της επιχείρησης, η οποία είναι σύμφωνη με το κοινοτικό συμφέρον·

ότι, σχετικά με τον τομέα κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης, η Επιτροπή διευκρίνησε, στα πλαίσια των κοινοτικών ρυθμίσεων που αφορούν τις ενισχύσεις στον εν λόγω τομέα, οι οποίες καθορίστηκαν σε συνεργασία με τα Κράτη μέλη το 1971 και το 1977, τους στόχους που πρέπει να επιδιώκονται προς το κοινοτικό συμφέρον· ότι οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές αποβλέπουν, ιδίως, με επιλεκτική εξυγίανση των επιχειρήσεων του τομέα, στην ακινητοποίηση της παραγωγικής ικανότητας στους κλάδους που είναι ήδη διαρθρωτικά πλεονασματικοί, στην προώθηση των εξωτερικών ή εσωτερικών μετατροπών του τομέα και στην προοδευτική μείωση των παρεμβάσεων· ότι αποκλείουν κάθε υποστήριξη αποκλειστικά συντηρητικού χαρακτήρα που θα είχε σαν μοναδικό αποτέλεσμα τη μετατόπιση των δυσχερειών από ένα κράτος μέλος σε άλλο·

ότι τα γαλλικά καθεστώτα ενισχύσεων υπέρ του τομέα κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης, που έχουν τη μορφή επιδότησης υπέρ επενδύσεων εκσυγχρονισμού και ανακαίνισης, εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις του τομέα που πραγματοποιούν παρόμοιες επενδύσεις·

ότι δεν απαιτείται κανένα άλλο αντιστάθμισμα εκ μέρους των επιχειρήσεων, όσον αφορά την αναδιάρθρωση και τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας στους ήδη πλεονασματικούς τομείς σε κοινοτικό επίπεδο ή σε εκείνους στους οποίους η γαλλική βιομηχανία είναι ιδαίτερα αποδοτική· ότι δεν προβλέπεται δυνατότητα επιλογής ως προς τη φύση των επενδύσεων, που είναι συνεπώς δυνατόν να συνεπάγονται την απλή αντικατάσταση των ήδη υφισταμένων εξοπλισμών και εγκαταστάσεων, ούτε ως προς την επιλογή των δικαιούχων, λαμβανομένης υπόψη της μακροπρόθεσμης οικονομικής βιωσιμότητάς τους· ότι, τέλος, δεν προβλέπεται προοδευτική μείωση κατά την περίοδο που χορηγούνται οι ενισχύσεις, οι οποίες είναι, εξάλλου, δυνατόν να σωρεύονται με τις ήδη υπάρχουσες κατά τομείς ή γενικές ενισχύσεις·

ότι, κατόπιν τούτου, είναι προφανές ότι οι ενισχύσεις υπέρ μεμονωμένων ενεργειών δεν ανταποκρίνονται στους στόχους που καθορίζονται στις κοινοτικές ρυθμίσεις που αφορούν τις ενισχύσεις στον τομέα κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης·

ότι, συνεπώς, έχοντας υπόψη τη μορφή των ενισχύσεων και την έλλειψη αντισταθμίσματος για το κοινοτικό συμφέρον, οι εν λόγω ενισχύσεις είναι δυνατόν, σ' έναν τομέα όπου, εκτός των άλλων, ο ενδοκοινοτικός ανταγωνισμός είναι ιδαίτερα έντονος, να αλλοιώσουν τις συναλλαγές κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον· ότι, κατόπιν τούτου, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο στο οποίο να είναι δυνατόν να στηριχθεί η Επιτροπή για να εξαιρέσει τα εν λόγω καθεστώτα ενισχύσεων από το ασυμβίβαστο των ενισχύσεων με την κοινή αγορά, καταφεύγοντας στη διάταξη παρέκκλισης που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, οι ενισχύσεις υπέρ μεμονωμένων ενεργειών επένδυσης για τον εκσυγχρονισμό και την ανακαίνιση του τομέα κλωστοϋφαντουργίας και ειδών ένδυσης που προβλέπονται από τα διατάγματα αριθ. 82/1242 και αριθ. 82/1243, που δημοσιεύθηκαν στην *Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας* αριθ. 10 της 13ης Ιανουαρίου 1983, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και, επομένως, πρέπει να παύσουν να χορηγούνται,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις υπέρ μεμονωμένων ενεργειών, που προβλέπονται από τα διατάγματα αριθ. 82/1242 και αριθ. 82/1243 που δημοσιεύθηκαν στην *Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας* αριθ. 10 της 13ης Ιανουαρίου 1983, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 της συνθήκης ΕΟΚ και συνεπώς δεν πρέπει πλέον να χορηγούνται.

Άρθρο 2

Η Γαλλική Δημοκρατία ενημερώνει την Επιτροπή, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, ως προς τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1983.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος της Επιτροπής